

Realita

Jedno hinduistické rčení říká: „Kdyby se Bůh chtěl schovat, schoval by se v člověku.“ Jak víme, člověk hledá Boha všude, jenom ne sám v sobě.

Je to problém obrovské většiny dnešních lidí, kteří se tolik snaží najít to, co už dávno nosí ve vlastním nitru. Hledáme Boha mimo sebe: chodíme na nesčetné přednášky, shromáždění i skupinové lekce, čteme nesčetně knih, obracíme se k vůdcům, učitelům a silným osobnostem, a přitom je Bůh celou dobu v nás samých. Stačí, aby se lidé odvrátili od všech pokusů a konečně přijali, kdo skutečně jsou, pak v plné míře poznají pravou realitu.

Ježíš stokrát opakoval, že se od sebe navzájem ničím neodlišujeme a každý z nás je Boží stvoření se všemi potenciálními vlastnostmi a atributy.

Dlouho jsme Ježíše tlačili do pozadí a považovali ho za cosi jiného, příslušníka jiné kategorie. Pravda ale je, že jiný není a nikdy to netvrdil. Vždy a za všech okolností pomáhá lidstvu, není ale žádná mystická postava.

Je stejný jako my, nikdy netvrdil, že je schopen zázraků. Co lidem ukázal, nebyly zázraky, nýbrž naplnění zákona, to je dnes dokázáno. Pokud splníme zákon, čeká nás přesně totéž.

Každý z nás je schopen překonat jakoukoli z těch takzvaných *překážek*, které nám brání v práci. Jakmile na ně zapomeneme, přestanou existovat. Lidem se to často zdá nepravděpodobné, je to ale nevyvratitelný fakt: své problémy si působíme sami, svými vlastními myšlenkami.

Řekněme, že bychom nikdy neměli takové myšlenky,

nikdy neslyšeli taková slova, nic takového neexistovalo ani v našem slovníku, ani v našem světě.

V současnosti víme o čtyřech jazycích, v nichž neexistuje jediné negativní slovo a žádný způsob vyjádření minulosti nebo budoucnosti. Vše probíhá teď a tady – všeho už bylo dosaženo. Kdybychom to jen dokázali přijmout, hned bychom opustili své negativní nastavení. Vše záleží na tom, jaké názvy dáváme věcem a jak k nim přistupujeme. Negativní slova, pocity a stavy nemají žádnou vlastní, nezávislou sílu – kromě toho, že jim všichni věnujeme pozornost. Jakmile je přestaneme krmit vlastní energií, ztratí veškerou moc a přestanou existovat.

Jasně jsme dokázali, že *Bible* se do našich dnů zachovala díky slovu *Bůh*. Je to nejprodávanější kniha na světě. Pokud to slovo dokázalo ochránit knihu, bezduchý předmět, jen si představte, čeho je schopno, pokud ho použijeme pro vlastní živou, lidskou formu. Netřeba chodit a opakovat „Bůh, Bůh, Bůh“ – naopak, vyslovte ho jen jednou, avšak procítěně, hlasitě a pevně, s jasnou myšlenkou na cíl – a už ho nikdy nebudeme muset vyslovit znovu. Proč? Protože se nacházíte na stejné hladině vibrací, proto dostanete odpovědi na všechny své otázky. Proto se *Bible* zachovala přes celá staletí a my stále používáme toto jediné slovo. Jen jediné důležité slovo s konkrétním důrazem! Je ale nesmírně důležité se od něj neodvracet a nepřestávat se snažit dosáhnout cíle.

V Indii chodí lidé s pozdviženými pažemi a opakují mantru: „Óm mani padmé húm.“ Dělají to tak dlouho, že pak často nemohou paže ani spustit. Kdybyste běhali

dokola a volali „Bůh, Bůh, Bůh“, mohlo by vás potkat něco podobného. Je třeba si toto slovo vybavit a pevně si připomenout, že patří nám, že my sami jsme to, co se snažíme vyjádřit, a proto není třeba stále ho opakovat. Protože my sami jím JSME.

Říká se, že největší chyba spočívá v tom, že se člověk snaží *stát* Bohem, namísto aby jím jednoduše *byl*. Snaží se někde venku najít to, co se skrývá uvnitř. Stačí tím být a jasně to dát najevo. Pokud nemůžete uvěřit, dejte si dva týdny. Doporučuji vám tuto identitu s Bohem vyslovit, procítit a pak pokračovat, až ji plně přijmete a ona vás naplní. Je to vaše právo a už nyní je ve vašich rukou.

Nebe je vnitřní harmonie, která je s vámi všude, ať už jste sami kdekoliv. Máte svobodu vůle a stačí málo, abyste pomocí svých vlastních myšlenek proměnili nebe v peklo, není to žádná práce. Pokud ale investujete čas, který byste ztratili tvořením pekla, do budování ráje teď a tady, čeká vás jeho reálná manifestace.

Vždy pamatujte na Boha uvnitř. Je to největší lidské štěstí. Dívejte se na ostatní tak, jak se díváte sami na sebe – v každém hledejte Krista. To je naše největší výsada. Je to ale také největší úkol, vidět Krista v každém, koho známe nebo potkáváme. Stačí jediná minuta, abyste pochopili, že v jakékoli společnosti jste svůj vlastní člověk – a pocítíte, jaký je to zázrak. Brzy nahlédnete, že Kristus se skrývá v každém.

Všichni jsme stejní – a všichni jsme jako on. Když se ještě vrátím k negativním myšlenkám, známe dva a půl tisíce jednotlivých lidí, kteří cestovali pomocí všemožných dopravních prostředků a urazili tisíce kilometrů,

aniž se jim stalo cokoli zlého. Většina z nich žije v Americe, kde vznikl jejich svaz, u jehož zrodu stáli jen čtyři lidé.

Lidé mohou ovládat bouře i další atmosférické jevy. Každý z vás dokáže poručit přírodním silám. Nezáleží na tom, jaká se blíží přírodní katastrofa, vy můžete být jejím pánem, záleží jen na vás, jestli se k tomu rozhodnete.

Přesto lidé raději klesají na duchu a nechávají se vláčet okolnostmi, podmínkami, situací. V této místnosti není jediná osoba, která by se nemohla stát pánem vlastní situace, ať se děje cokoli. Stačí to jen *vědět*.

Na tyto okolnosti jsou velmi citlivá zvířata. Jestliže k nim přistupujete s pozitivními myšlenkami, hned na ně začnou odpovídat. Dokonce i když obracíme kladné myšlenky k někomu jinému, poznají to. Pes dokáže rozeznat pocity během okamžiku.

U nás na Aljašce pracovalo na poštovních drahách přes jedenáct set psů. Na Aljašce se poštovní cesty udržely dlouho. Používali jsme přes jedenáct set psů, dokud se neobjevila letadla. Každý z nás si povšiml jejich klidného, krotkého chování, jakmile jsme přestali používat vodítka. Psi byli tak poslušní, jak jen to šlo, dokud je lidé nedráždili a neprovokovali.

Sám mám za sebou devět cest a tři tisíce kilometrů. Nikdy jsem nevyměnil jediného psa, přesto všichni dorazili na místo určení v dokonalé formě. Lidé se mě ptali, jak to dělám. Jednoduše jsem psy nechával běžet, nepoháněl je a říkal jim, že všechno jde dobře. A oni klidně běželi vpřed. Ostatní začali dělat totéž a všechno se změnilo k lepšímu. Když se zvířete nebojíte,

chováte se k němu pěkně, chválíte ho a povzbuzujete,
odpoví vám stejně.

Jestliže použijeme negativní slovo, plýtváme na
jeho existenci energií vlastního těla: sami sebe hypnotizujeme
a začínáme věřit, že je to realita. Tento stav
hypnózy nás pak nutí slovo stále opakovat. Pokud negativním
slovům nedovolíme, aby nás hypnotizovala,
a navždy se jich zřekneme, dokonce na ně ani nebudeme
myslet, pak všechna plně zmizí z našeho světa.

Pokud zapomeneme na stáří, slepotu a další tělesné
nedokonalosti, pak se tyto negativní stavy nebudou
v naší tělesné formě fixovat. Naše tělo se stále obnovuje
– je to skutečné vzkříšení. Každý člověk je vzkříšen
každých devět měsíců. My sami necháváme na těchto
tělesných buňkách otisk svých vlastních myšlenek, pocitů
a slov. Negativitou zrazujeme sami sebe. Pokaždé,
když vyslovíme „nejde“, zrazujeme Krista. Pokaždé,
když použijeme negativní slovo, zrazujeme Krista
v sobě. Raději oslavujme Krista, děkujme svému tělu
za jeho službu a budme vděční za nesčetné dobro v našich
životech. V každé minutě budme živým vtělením
zákona!

Otázky a odpovědi

Otázka: Jak se hinduisté dívají na Krista ve srovnání
s Buddhou?

Odpověď: Říkají, že Buddha je cesta k osvícení,
zatímco Kristus sám je osvícení.

Otázka: Proč se nám zdá tak těžké zaměřit mysl
na ideál?

Odpověď: Nemáme tak přesné učení jako na Východě,

kde o tomto všem vědí už děti. Tam jim vysvětlují, že když se zaměří na cíl, musí s jeho projekcí pokračovat, dokud se plně nezformuje v jejich životech.

Na Západě máme jiné učení. Nám dovolují přijímat všelijaké myšlenky, které narušují naše soustředění a plýtvají našimi silami. Pokud máte ideál a věříte v něj, nikomu o tom neříkejte, dokud se plně nezformuje.

Vždy směřujte svoji mysl k tomu cíli, kterého MUSÍTE dosáhnout, ne CHCETE dosáhnout. Tak udržíte mysl v čistotě. Jakmile vpustíme jinou myšlenku, začneme se „rozdvajovat“, soustředění na jediný cíl nám dává cílevědomost. Nechloužeme do rutiny a nestáváme se otroky jediné myšlenky, protože se na svůj ideál zaměřujeme ne déle než vteřinu, zaměříme na něj všechny síly a neplýtváme energií. Pak už stačí jen poděkovat, že se to vše stalo tady a teď.

Otázka: Máme vašim slovům rozumět doslova, tedy že jste skutečně osobně potkal Ježíše a potřásl si s ním rukou?

Odpověď: Ano, s ním i druhými takzvanými *mistry*. Tito lidé se od nás dvou ničím neodlišují. V Indii i obyčejní dělníci znají Ježíše z Nazaretu. Na tom není nic mystického. Na snímcích vypadá jako docela obyčejný člověk, obklopený jasným světlem. Na těchto lidech není nic nejasného, naopak jsou velmi rozhodní, mají silný charakter.

Otázka: Jak to, že i obyčejný indický dělník dokáže vidět Ježíše?

Odpověď: Protože tuto myšlenku přijal a žije s ní, zatímco my buď nepřijímáme, nebo přímo nevěříme v jeho existenci. Já například nevládnou žádným nadpřirozeným

zrakem. Kdo přísně následuje princip,
toho nic nesvede na scestí. Intuice je důležitý faktor,
který musíme probudit.

Otázka: Proč se Ježíš tak zřídka objevuje v Americe?

Odpověď: Ježíš nemá žádné konkrétní místo, kde
by se nacházel, pracuje stejně zde jako v Indii.

Otázka: Prožíval Ježíš na kříži fyzické utrpení?

Odpověď: Ne. Tak osvícený člověk nemohl prožívat
fyzickou bolest. Kdyby si nepřál ukřižováním projít,
vyslal by energii opačným směrem a zničil ty, kdo
ho křižovali. On nám ale ukázal cestu.

Otázka: Ježíš tedy žil na Zemi ještě mnoho let po
ukřižování?

Odpověď: Nevíme o tom, že by se Ježíš kdy oddělil
od těla. Dodnes žije ve stejném těle, a to vidí každý,
kdo je s ním v kontaktu.

Otázka: Chcete tím říci, že člověk jménem Ježíš
z Nazaretu byl v naší zemi?

Odpověď: Ano. Samozřejmě pokud ho tím jménem
neoslovíte, nepřijde.

Otázka: Vy jste dostal příležitost šířit učení mistrů
z nějakého konkrétního důvodu?

Odpověď: Nemáme proti vám žádné výhody. Když
se mistrů ptají, kolik je jich ve Spojených státech, říkají:
přes sto padesát milionů.

Otázka: Kdybychom ho potřebovali, objevil by se
Ježíš tady?

Odpověď: Ježíš je vždy tam, kde je ho zapotřebí.
Právě to měl na mysli, když říkal: „Jsem s vámi po
všechny dny až do konce věků.“